

Kui nüüd Zuhani, se oli noorema poja nimi, niisugust piski igakord wanematele kõrwu puhus, kui jut kosja teele juhtus, pidid wiimaks ommetegi isal ja emal filmad lahti peadma ja nemad selget aru saama, et nende waatasteimine pika peale siin midagi ei ulata. „Zuhanil oli“ — ütles ema — „juba maast madalast natuke kange pea, kes korra etteõdetud tujust ei tahtnud lahkuda, mis temast mehe eal paremat tohiks loota. Minu armates näitab mõnusam kui meie järele anname, sest Liisu on muida üks laimata tütarlaps ja wõib meie majas kõlpsalt paremale teele aega mööda juhatus saada.“ Mõikl pidi kes tükkis waneeidele jälle õigust andma ja lubas wiimaks mõne nädala pärast pojale naist kosida, kust ta ise tahaks. Sedawiisi oli noorel mehel wanemate poolt luba läks ja et temal tütarlapsiga kosimise kaup juba ammugi räägitud oli, sellepärast ei puudunud enam muud, kui tulewa äia toodi ja äia eide lubadus.

Jõulu wiimisel pühäl olid Peeter Rõistandi talus weiked pidud, mis tema iga aasta sel ajal pidas ja ligemaid sõbru ja tutawaid oma majasse kokku palus. Alwainu pere mees läks oma naise, poja ja tütreka kaa sinna, aga Zuhanil oli kindel nõu täna kosimist selgeks teha. Si olnud weel palju õhtut läinud, seal palus ta Rõistandi teiste hulgast kõrwale ja tunnistas temale oma südame ihaldamist. Peeter seisis natuke aega sügawas mõttes ja kostis siis: „Sinu soowimiste tunnistus tuleb mul kül natuke kogemata, ijeäraniis täna õhtu, kus meil aega ei ole pikemalt läbirääkida; mul ei ole sinu wasta midagi südame peal, siiski on aega tarwis arwamiseks, — tule mõne päewa pärast tagasi, kui sedagi muud wõõraid siin ei ole.“

Zuhan ei wõinud neist sõnadest midagi tähendada, kas ei ehk ja otsejärele pidi antama, aga tema loosis, et Liisu tema poolt saab seisma, kui wanemad lähawad nõu pidama, sest et Liisu temal ja tema Liisul armas oli. Õhtul räägiti kõik sugu jutusi, ommetegi wõis üks kõrwalt waataja tähele panna, et Alwainu Zuhani palju wähem teiste kõnelt oia wõttis; tema istus kui pool unenäus ja üksnes kui tal

filmad kogemata Liisu peale langewad ja Liisu waatamine temaga kogemata kokku juhtus, seal läksid mõlemil palged punasemaks ja tütarlaps lõi filmad maha.

Kes ise korra sõberdust lugu läbi katsunud, kül need teawad, mis raske ühel noorel inimesel kahewahel olemine on, ja ei saa seda waleks ajama, kui siin ütleme, et Zuhanil enam toot ei tahtnud waitfeda, ego õõsel rahulist und filmade peale tulla. Oligu otisus kuda juhtub, hea ehk paha, mõtles tema, aga mina pean selget otisust sooma, sest et ma sedawiisi kauem ei wõi elada. Wiimisel wana aasta õhtul ütles ta wanematele: ma pean täna natuke külasse sõitma, ärge pange pahaks, kui hiljemine sealt koju jõuan tulema; rakendas hobuse saani ette ja siis otsekohe Rõistandi peresse. Pereisa lahke teretamine tõstis tuppä astudes Zuhanil südant mõne tolli kõrgemale, niisama lahkest andis perevaine temale kät, ja Liisu? Koh Liisu oleks oma südame sunnil weel lahkest kät palunud, kui tütarlapse häbendus sinna wahale ei oleks tulnud. Ommetegi ei wiibinud kuigi palju aega, seal wõttis Rõistand ise oodetud jutu otisast sedawiisi lünni: „Armas poeg Zuhani, sest pojaks peon ma sind nüüd nimetama! meie oleme ijelekkis sinu kosja lugu igapidi läbirääkinud, kus Liisu malle tunnistus, et tema süda sinu poole lähäb, mis meil wanematel siis pikemalt wasta seisimist wõiks olla.“ Sellepeale pani ta laste läks kokku, õunistas neid ja ütles: „Aawane isa saagu teile saatjaks eluteel, ja lastu kõik õnnelikult korda minna. Reli-pühi, kui Jumal sinna ajani elupäiwi ja termist pikendab, tahame pulmad teha, kui sinu wanematel midagi jelle wasta ei ole rääkimist?“ Nüüd prossid Zuhanil üheskorraga teele postlad lahki, kui oleks uus eluwaim tema sisse läinud; tema rääkis, kuda wanemate wahel kosja oti juba ammugi selgeks olla tehtud, ego salganud kaa mitte, et tema isa esiotfalt kosimise wasta oli seisand, ommetegi wiimaks järele annud. „Ma wõisin kül arwata,“ naeratas Peeter — „et sinu isa niisugust ilmalast enesele minijaks ei soowinud, kui meie Liisu, aga ära larda midagi: temal ei ole sorwi peas ego juba taga!“ Oit lissas preale: „Sa saad temast hea lahke südamega naise. Rõnda